

Sygn. akt I ACz 556/13

POSTANOWIENIE

dnia 9 sierpnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia SA Anna Gawelko (spr.)**

Sędziowie: **SA Kazimierz Rusin**

SA Anna Pelc

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. Ś.**

przeciwko **M. S. i L. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki od postanowienia Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 15 lutego 2013 roku, sygn. akt I C 689/12

p o s t a n o w i a

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Przemyślu zawiesił na zasadzie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy z toczącej się przed Sądem Okręgowym w Przemyślu pod sygn. akt I C 849/12, stwierdzając, że skoro przedmiotem niniejszego postępowania jest żądanie przez powódkę od pozwanych zwrotu m.in. kwoty 125.000 zł z tytułu umowy pożyczki, a postępowanie w sprawie I C 849/12 dotyczy ustalenia, czy do zawarcia takiej umowy doszło, to rozstrzygnięcie niniejszego procesu zależało będzie od wyników wspomnianego postępowania.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości zażaleniem powódka. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., poprzez zastosowanie tego przepisu pomimo braku ku temu przesłanek na tym etapie postępowania.

W oparciu o powyższy zarzut powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sądowi pierwszej instancji, a nadto o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie można zgodzić się z zarzutem skarżącej, że nie zaistniały przesłanki do zawieszenia postępowania na zasadzie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Zależność wskazana w powyższym przepisie oznacza, że orzeczenie zapadłe w innym toczącym się postępowaniu cywilnym ma walor prejudycjalny dla rozstrzygnięcia sprawy. Oznacza to, że kwestia będąca lub mająca być przedmiotem innego postępowania (prejudycjalnego) stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym, zaś bez uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej niemożliwe jest rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu (por. A. Jakubecki [w:] H. Dolecki, T. Wiśniewski (red.), Komentarz do art. 177 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2013 r.).

Niewątpliwie w niniejszej sprawie kwestia ustalenia czy nastąpiło zawarcie przez powódkę z pozwanymi umowy pożyczki (będąca przedmiotem powództwa wytoczonego w sprawie o sygn. akt I C 849/12) stanowi istotny element stanu faktycznego sprawy, od którego zależeć będzie treść wyroku.

Należy zauważyć, jak wskazuje skarżąca, że zależność prejudycjalna stanowi jedynie podstawę fakultatywnego zawieszenia postępowania przez sąd z urzędu, co obliguje Sąd do oceny skutków takiego orzeczenia z punktu widzenia dyrektyw celowości i sprawności postępowania. W tym kontekście ocena dokonana przez Sąd Okręgowy była prawidłowa. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie podkreśla się, że „moc wiążąca prawomocnego orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) zapadłego między tymi samymi stronami w innej sprawie o innym przedmiocie polega na zakazie dokonywania ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z ustaleniami i ocenami dokonanymi w sprawie już osądzonej; jest to skutek pozytywny (materialny) powagi rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, iż dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2012 roku, II.UK.327/11, LEX nr 1214585).

Nie byłoby zatem celowe prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność zawarcia umowy pożyczki w sytuacji, gdy w postępowaniu w sprawie o sygn. akt I C 849/12, fakt ten zostanie ustalony wcześniej i wynik tej sprawy będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszym procesie.

Z tych też względów zażalenie powódki nie mogło zostać uwzględnione i dlatego Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł, jak w sentencji.